

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ביצה-יום טוב	מאן דאמר											
ההוא גברא דאמר להו: הבו ליה ארבע מאה זוזי לפלוני, ולנסיב ברתו.												◊
ארבע מאה - שקיל, וברתיה, אי בעי - נסיב, אי בעי - לא נסיב.	רב פפא:											◊
טעמא דאמר: הבו ליה ולנסיב, אבל אי אמר לנסיב והבו ליה, אי נסיב - שקיל, ואי לא נסיב - לא שקיל.												
יתיב מרימר וקאמר להא שמעתא משמיה דנפשיה.	[מרימר]											◊
אתון הכי מתניתו לה, אגן כדבעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן מתנינן לה.	אמר ליה רבינא למרימר:											
(ויקרא ט) ויקרב את העולה ויעשה כמשפט - כמשפט עולת נדבה. למד על עולת חובה שטעונה סמיכה.	תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבא:											◊
דאמר לך מני - בית שמאי היא, - דלא גמרי שלמי חובה משלמי נדבה. דאי בית הלל, כיון דגמרי שלמי חובה משלמי נדבה - עולת חובה נמי לא תבעי קרא, דגמרי מעולת נדבה.	אמר ליה: רבי יצחק בר אבא]											◊
וממאי דבית הלל שלמי חובה משלמי נדבה גמרי? דלמא מעולת חובה גמרי, ועולת חובה גופא בעיא קרא												◊
מאי שנא משלמי נדבה דלא גמרי - שכן מצויין, מעולת חובה נמי לא גמרי - שכן כלייל, אתיא מבייניא.												◊
וסברי בית שמאי שלמי חובה לא בעו סמיכה?												◊
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הסמיכה עצמה שצריך	והתניא אמר רבי יוסי:											◊
על מה נחלקו - על תכף לסמיכה שחיטה, שבית שמאי אומרים אינו צריך	[בית שמאי]											◊
צריך.	ובית הלל אומרים:											◊
הוא דאמר כי האי תנא.												!
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על תכף לסמיכה שחיטה שצריך	דתניא, אמר רבי יוסי ברבי יהודה:											◊
על מה נחלקו - על הסמיכה עצמה, שבית שמאי אומרים אינו צריך	[בית שמאי]											◊
צריך.	ובית הלל אומרים:											◊
מעשה בהלל הזקן שהביא עולתו לעזרה לסמוך עליה ביום טוב. חברו עליו תלמידי שמאי הזקן, אמרו לו: מה טיבה של בהמה זו? אמר להם: נקבה היא, ולזבחי שלמים הבאתיה. כשכש להם בזנבה, והלכו להם. ואותו היום גברה ידם של בית שמאי על בית הלל, ובקשו לקבוע הלכה כמותן.	תנו רבנן:											◊
והיה שם זקן אחד מתלמידי שמאי הזקן, ובבא בן בוטא שמו, שהיה יודע שהלכה כבית הלל, ושלה והביא כל צאן קדר שבירושלים והעמידן בעזרה, ואמר: כל מי שרוצה לסמוך - יבא ויסמוך. ואותו היום גברה ידן של בית הלל וקבעו הלכה כמותן, ולא היה שם אדם שערער בדבר כלום.	[בבא בן בוטא]											◊
שוב מעשה בתלמיד אחד מתלמידי בית הלל שהביא עולתו לעזרה לסמוך עליה. מצאו תלמיד אחד מתלמידי בית שמאי. אמר לו: מה זו סמיכה? - אמר לו: מה זו שתיקה? שתקו בנוזפה, והלך לו.												◊
הלכך, האי צורבא מרבנן דאמר ליה חבריה מלתא - לא להדר ליה מלתא טפי ממאי דאמר ליה חבריה, דאיהו אמר ליה מה זו סמיכה וקא מהדר ליה: מה זו שתיקה.	אביי:											◊
ומה במקום שאסור להדיוט - מותר לגבוה, מקום שמותר להדיוט - אינו דין שמותר לגבוה?	תניא: [ת"ק] אמרו להם בית הלל לבית שמאי:											◊
נדרים ונדבות יוכיחו, שמותר להדיוט ואסור לגבוה.	אמרו להם בית שמאי:											◊
מה לנדרים ונדבות - שאין קבוע להם זמן, תאמר בעולת ראייה - שקבוע לה זמן.	אמרו להם בית הלל:											!
אף זו אין קבוע לה זמן	אמרו להם בית שמאי:											◊
מי שלא חג ביום טוב ראשון של חג - חוגג והולך כל הרגל כולו, ויום טוב האחרון של חג.	דתנן:											◊
אף זו קבוע לה זמן	אמרו להם בית הלל:											!
עבר הרגל ולא חג - אינו חייב באחריותו.	דתנן:											!
והלא כבר נאמר לכם - ולא לגבוה.	אמרו להם בית שמאי:											◊
והלא כבר נאמר לה - כל דלה. אם כן מה תלמוד לומר לכם - לכם ולא לנכרים. לכם ולא לכלבים.	אמרו להם בית הלל:											!

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-יום טוב		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ומה במקום שכירתך סתומה כירת רבך פתוחה, במקום שכירתך פתוחה - אינו דין שכירת רבך פתוחה? וכן בדיון שלא יהא שולחנך מלא ושולחן רבך ריקן.	אבא שאול אומר בלשון אחרת:										■	◊	כ:		
במאי קא מפלגי?											‡		כ:		
נדרים ונדבות קרבין ביום טוב	מר סבר: [אבא שאול]										♦	!	◊	כ:	
אין קרבין ביום טוב.	ומר סבר: [ת"ק]										♦	!	◊	כ:	
לדברי האומר נדרים ונדבות אין קרבין ביום טוב, לא תימא מדאורייתא מחזא חזו, ורבנן הוא דגורי בהו, גזירה שמא ישהה. אלא אפילו מדאורייתא נמי לא חזו. דהא שתי הלחם דחובת היום נניהו, וליכא למגזר שמא ישהה, ואינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב.	רב הונא:												■	◊	כ:
לדברי האומר נדרים ונדבות אין קרבין ביום טוב, עבר ושחט מאי?	איבעיא להו:												^	◊	כ:
זורק את הדם על מנת להתיר בשר באכילה.	רבא:												!	◊	כ:
זורק את הדם על מנת להקטיר אימורין לערב.	רבה בר רב הונא:												!	◊	כ:
מאי בינייהו?													‡		כ:
איכא בינייהו נטמא בשר או שאבד. לרבא לא זריק, לרבה בר רב הונא זריק.													!	◊	כ: